

Com acostar-nos als no-lectors

Marta Cava

Segur que n'heu vist alguna: la típica campanya institucional per promoure la lectura amb imatges boniques i frases inspiradores, gestionada per alguna administració pública que ha pensat que sí, que amb aquesta campanya segur que s'arregla la qüestió de la lectura.

Quanta gent coneixeu que s'hagi engrescat a agafar un llibre després d'una campanya d'aquestes característiques? Quanta gent lectora poc ocasional creieu que s'hi sent interpel·lada per frases èpiques i "inspiradores" sobre la lectura? Aquestes campanyes institucionals, on s'assenyalen les bondats d'agafar un llibre, tinc la sensació que només serveixen perquè els qui ja són lectors tinguin arguments per reafirmar-se en què ja fan bé en dedicar temps a llegir i se sentin bé, no per atraure aquells a qui llegir no forma part del centre dels seus plans.

Un cop plantejat això, ens hem de preguntar: com ens acostem als no-lectors? Quina és la fórmula màgica? Tant de bo tinguéssim una bola màgica que ens donés la resposta, però mentrestant, què podem fer? Fa temps, una usuària de la biblioteca va venir a buscar uns llibres d'una saga que li havia recomanat una amiga. Em va explicar que no llegia mai, però una amiga li va parlar, va llegir-se el primer i llavors es va fer la màgia, ho volia llegir tot. I és que a vegades, busquem l'espectacularitat i les accions més efectives rauen en les coses més petites, com per exemple, la prescripció. Fa poc vaig veure algú dient –crec que va ser el presentador i prescriptor per excel·lència, Marc Giró– qui va dir que més que un programa sobre llibres, calia que els programes incorporessin de manera natural els llibres dins dels seus continguts. I jo dic més: ho volem tot, tant un programa sobre llibres com llibres als programes. Quan es diu que "hem d'estar rodejats de llibres", també és això. Perquè a vegades no hi ha millor manera d'acostar a la lectura, que descobrint un llibre a un lector.

Així que encara tenim un forat per a acostar-nos al no-lectors i és aquí on caldrà picar pedra, revisar les polítiques i accions a llarg termini (sobretot, posant l'ull —i els

CAR ACT ERS

diners— a l'escola i a les biblioteques escolars, per poder inculcar l'hàbit des de ben petits i també, no oblidant aquell període que és l'adolescència), però això ja donaria per un altre article més llarg. Mentrestant, anem pensant com dedicar més recursos als projectes a llarg termini per tenir més lectors i no haver de fer més campanyes institucionals que són, més aviat, tirant a poc efectives.